

11
FACULTATIS JURIDICÆ

IN ALMA AC PERANTIQUA VNIVERSI-
TATE ERFORDIENSI

DECANVS,

1725, 10
JOH. HENRICVS

Meier/ JCVS,

ELECTORAL. REGIMIN. CONSILIAR. DECRE-

TAL. PROF. PVBL. VNIVERSIT. SENIOR,

NEC NON JVDIC. PROVINC.

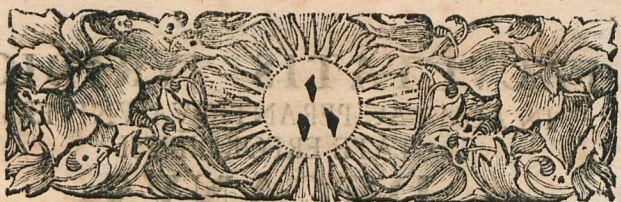
ASSESS. PRIMAR.

LECTORI BENEVOLO

S. & O.

ERFORDIÆ,

TYPS GROSCHIANIS, ACAD. TYPOGR.

JOH. HENRICUS

Emerarios delatores atque calumniatores omni ævo extitisse, proditum legitur tam apud rerum gestarum observatores, quàm & illorum vestigia in Jurisprudencia Romana extant; uti hæc obscure vel ex remediis, quibus taliusmodi temeritati obviatur, & innoxii consulti, liquet. Qui enim, hoc Jure, capitis accusare volebant, ipsos libellum accusatorium subscribere oportebat, quò ipso jure talionis obligabantur ad similitudinem supplicii, si in probando crimine deficiebant; neque minus Stum Turpillianum coërcet eos, qui non justè ac sincerè institutam accusationem urgent & improbè eam destituunt, uti videre est sub hæc rubr.
Cod.

Cod. eò quoque collimarunt Impp. serò san-
cientes: *Nihil sibi despectens à Justitia indi-
gnatio cognitorum, nihil venalis exigentium
terror in eas, quæ innocentie auctoritate se-
cure.* l. 6. Cod. Theod. de question. p. m. 63.
Nequaquam & Jus Canonicum deesse vo-
luit tutandæ Innocentiæ, quod apprimè te-
statur suo nigro Rubrica de Purgatione cano-
nica. Quæ originem, dubio procul, accepit,
ut opinor ex Jure Longobardorum i. *Feud. 10.*
ubi, tam Fidelis, quam Dominus, non plene
probans intentionem suam jurat cum XII. Sa-
cramentalibus; illi de veritate; hi modò de cre-
dulitate; qui alias etiam Conjuratores vocantur;
atque juramentum in causis & Civilibus & cri-
minibus præstabant; accusatore sceleris reum
plene non convincente, conjecturâ tamen inno-
centiæ pro gravato militante, tunc semet jureju-
rando purgare & sic innoxium semet demon-
strare tenebatur, adhibitis duodecim asserti testi-
bus, jurantibus, sese, suspectum dixisse verum, fir-
missimè confidere i. *F. 4. §. 2. Et pr. vs. Sacra-
ment. 2. F. 33.* Hæc consuetudo postmodum et-
iam Jure Canonico fuit recepta, & inde purgatio
Canonica appellata atque seq. titulo opposita,
103

de Vulgari; æquè eodem Jure Longobardorum
inventa, quæ horrore plena purgatio Jure Ca-
nonico, ob Numinis tentationem, damnata est;
quippe Pontifex Cœlestinus III. *cap. 1. h. t.* &
ejus Successor Innocentius III. in *cap. 2.* su-
stulerunt Duellum; Honorius III. autem de
testatus est usum ferri candentis in *cap. 3. h. t.*
de purg. vulg. Fiebat quoque vulgaris per im-
missionem manus in ferventem aquam; si sine
noxia ustionis educeretur; ut & homo nudus in
profluentem projectus mergeretur, innocen-
tia censebatur probata. Hoc autem purgatio-
nis genus veteribus Saxonibus dicebatur Orda-
lium, quo insimulatus criminis probabatur, aut
nudâ manu ignitum ferrum gestabat, aut pedi-
bus nudis ignitos premebat vomeres, factâque
per Sacerdotem adjuratione, his concepta ver-
bis: sit tibi hic ignis in probationem hodie; si
reus es intentati criminis, manus comburatur, vel
pes tuus; sin verò insons, absolvebatur, uti ex Sel-
deno refert Zieglerus ad *Jus Can. h. t.* Quod supra
dictum ex jure feudorum de Compurgatorum
numero, est quidem is hodie arbitrarius, ma-
jor tamen adhibendus in Majori & minor in
Minore sec. Abbat. in *cap. inter. 10. X. de purg. Can.*
tibi

ubi concludit: si modum in purgatione Superior excedat, arbitrium boni viri locum invenit. Si denique gravatus in purgatione deficiat, puniri debebat tanquam convictus, ad quamcunque etiam ageretur poenam, & tradebatur Curiae seculari, opinione Hostiensis; Hoc tamen displicet Abbati, quod haec probatio non est vera & directa; Equidem nec Statuti poena debet affici ob purgationis defectum, quia non est vera convictio sed modo praesumptiva & interpretativa, & Statuta tantum habent locum in casu vero, non ficto; at hodie ut plurimum Statuta puniunt maleficia; non igitur in poenam incidit Statutariam, nisi quis perfecit delictum; neque sufficiat inchoasse, seu fecisse actum criminis propinquum, sicuti videbatur sufficere secundum *l. 7. Cod. ad L. Cornel. de Sicar.* Plura, quae ad Canonicam purgationem observari debent, sufficienter declarabit ad *cap. 9. X. d. tit.*

NOBILIS ET CLARISSIMVS DOMINVS

GEORGIVS JOSEPHVS Stein/

Is primum adspexit Lucem Fuldæ 16. Octobris anno 1699. procreatus ex Patre Dn. JOANNE GVILLIELMO STEIN, Regiminis Fuldensis Advocato, nec non Urbis Senatore; & Matre,

2011

X 3

MA-

MARIA EVA, natâ MÜLLERIANA. Início humaniorum studiorum fundamenta sub informatione RR. PP. Societatis Jesu in Athenæo Fuldensi posuit; quibus ritè positis, Philosophicas aggressus est disciplinas, & Professore simulque ductorem natus est admodum Rev. & Eximium P. JOANNEM KEMPEL è S. J. nunc ibidem Theologiæ Moralis Professore celeberrimum; post finitum Philosophiæ Studium sese SS. Theologiæ mancipavit, cui per tempus quadriennale apud RR. PP. Societatis Jesu operam sedulo navavit, eique adjunxit Sacrorum Canonum disciplinam, ac in Illustri Conventu ad St. Salvatorem Fuldæ per biennium Plurimum R. D. JOANNEM BAPTISTAM ELVERENTZ, Ord. S. Benedicti ad S. Blasium in Sylvâ Hercyniâ Professum SS. Theologiæ, & SS. Canonum Professore, P. LUDOV. ENGEL explanantem auscultavit. Dein Moguntiam discessit, & ibidem non solum lectiones Juris Canonici sub admodum Reverendo ac Magnifico Dn. ANSELMO FRANCISCO JOSEPHO ERNST, SS. Theologiæ & J. V. Doctore, Decretalium Professore Publ. & Ordinario, Insignis Ecclesiæ Collegiæ ad St. Victorem extra muros Moguntinos

nos Canonico Capitulari: cum uberoso fructu
ruminatus est. Hoc auctore & suafore etiam
Ejusdem ad Hoppii Commentarium in Justi-
niana Instituta; nec non in Compendium Ju-
ris Lauterbachii ad Digesta dilucidam explicatio-
nem avidè excepit. Denique Juris quoque
Publici Romano-Germanici notitiam ex ore
Prænobilis JCU, Dn. DÜNEWALD, J. V. L. Emi-
nentissimi Electoris Moguntini, DOMINI no-
stri Clementissimi, Consilarii Aulici, & Juris
Publ. Professoris Ordinarii famigeratiss. solidè
acquisivit. Absolutis hisce Academicis Studiis
tandem animo destinavit, etiam solemnibus acti-
bus academicis doctrinam suam publicè pro-
bare, pro obtinendis nimirum dignitatibus, qui-
bus in Academiis, qui capaces sunt Candidati
honorantur. Honestum itaque hoc suum pro-
positum modestè oblati literis prodidit nostræ
Facultati, subinde rogitans, quò secundum or-
dinem Statutorum ex utroque Jure sibi assigna-
rentur textus, quorum legitimâ explicatione si-
bi viam panderet rigoroso, ut vocant, Examini;
voti compos factus ex Jure Pontificio æquè ut
ex Civili Capitulum & Legem solidè interpre-
tatus est & per varias ferè Juris materias propo-
sitis

fitis quaestionibus sat doctè respondit; ad eò,
ut, Examine finito, unanimi suffragio salutaretur
probus Juris Candidatus. Qui dignus ut Ca-
thedram possideat atque ex eadem instituat &
cursoriam Lectionem, super *Cap. 9. X. de PVR-*
GATIONE CANONICA & Disputationem
inauguralem *DE PRIVILEGIORVM EX-*
TENSIONE. Quibus actibus publicis deter-
minatum est tempus consuetum die Saturni 25.
Augusti cur. an. Hisce igitur solennitatibus ut
Magnif. Dn. Universitatis Rector, Proceres &
Jurisprudentiæ Cultores prædò esse haut dedi-
gnentur, officiosè & amicè invitantur. Publ.
Erfurti sub Sigill. Facult. Jurid. Dom. SS. Trinit.
XII. August. 19. Anno M DCC XXV,

Erfurt, Diss., 1725-26

ULB Halle

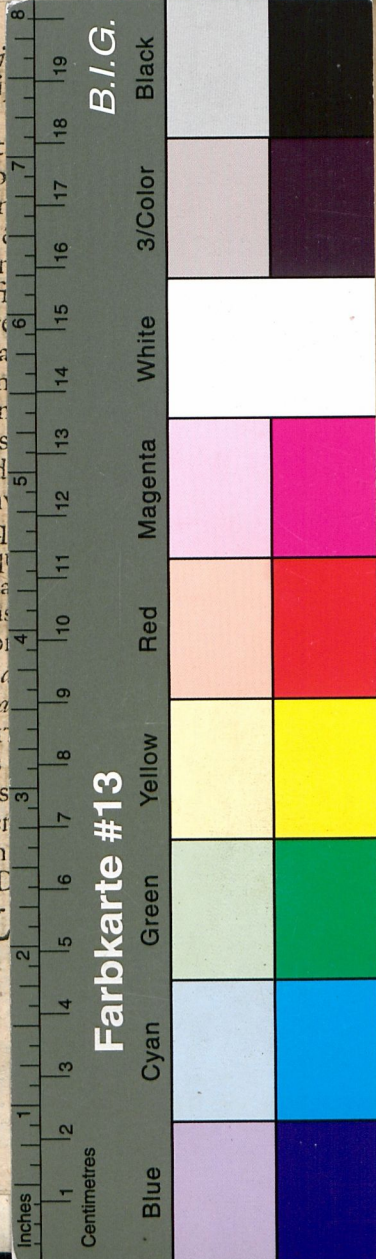
005 367 786

3

VD18

11

FACULTATIS JURIDICÆ
IN ALMA AC PERANTIQUA VNIVERSI-
TATE ERFORDIENSI

1725, 10 6

DECANVS,
JOH. HENRICVS

Meier/ JCVS,

ELECTORAL. REGIMIN. CONSILIAR. DECRE-
TAL. PROF. PVBL. VNIVERSIT. SENIOR,
NEC NON JVDIC. PROVING.
ASSESS. PRIMAR.

LECTORI BENEVOLO
S. & O.

ERFORDIÆ,
TYPIS GROSCHIANIS, ACAD. TYPOGR.

Col

